

عنوان مقاله:

کاربرد مصالح هوشمند در معماری پایدار و ساختمانهای سبز

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

شمیسا کیمه چی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس ایران

علی توکلیان - عضو هیئت علمی تمام وقت واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر مفهوم معماری پایدار به موضوع مورد علاقه مشترک رشته های متعددی تبدیل شده است دلیل این محبوبیت اجرای توسعه پایدار است. مفهوم معماری پایدار یا ساختمان سبز نظریه و سبک ساختمانهایی است که براساس اصول سازگار با محیط زیست طراحی و ساخته می شوند. ساختمان های سبز عبارتند از طراحی و ساخت و ساز ساختمان هایی که با ملاحظه سلامتی و کیفیت محیط، بازده انرژی و ذخیره آن، حداکثر استفاده از منابع طبیعی ساخته شده اند. در راستای کاربرد مفاهیم پایداری در معماری، مبحث معماری پایدار با ساختمانهای سبز و مصالح هوشمندکوششی است برای حفظ محیط زیست و آسایش برای انسانهایی که در آن محیط ساکن هستند. در این مقاله که روش پژوهشی آن مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای است و رویکردی توصیفی دارد به معرفی مصالح هوشمند و کاربرد آن در معماری ساختمان های سبز پرداخته شده و این نتیجه حاصل می گردد که استفاده از فناوری هایی از این دست منجر به استفاده کمتر از انرژی و خودگامی در جهت تحقق اهداف معماری پایدار و پایداری زیست محیطی خواهند بود. در این راستا با توجه به گسترش تکنولوژی در عرصه های معماری می توان تحول بنیادی در بهینه سازی مصرف سوخت و انرژی در صنعت ساختمان ایجاد کرد و افق های روشنی را پیش روی فعالان این حوزه قرار داد. برای پیشرفت روزافزون کشورمان باید از ایده ها و تفکرات مثبت طراحان در استفاده از تکنولوژی معماری هوشمند و سبز و مصالح هوشمند و شناخت عملکرد آن ها با ساینی که در دست طراحی است ساختمانی را طراحی کنیم که بتوان آن را یک معماری پایدار خواند.

کلمات کلیدی:

مصالح هوشمند، معماری پایدار، ساختمان سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/712075>

